

השכל אינו מצליח להבין, הלב אינו יכול לעכל, 'הרב ברונר' עולם שלם כלול במילים הללו, הוא היה כ"כ חי, כולו היה חיים חיות פנימית אמיתית חיות בעבודת ה' באהבת אדם,

אולי הוא באמת חי הרבה מאוד, במעט זמן?

אבל כעת מי ירגיע, מי יבין, מי יעודד, מי יחיה את כולם, ימלא אותם בחיים – חיות פנימית.

אחרי 'אסון מירון' פגשתי אותו ערב אחד שאלתי אותו מדוע כולם כ"כ מוזעזעים ממה שהיה, והוא כדרכו בחיך שואל מה אתה אומר, אמרתי לו שיש כל מיני סיבות שאדם מרגיש וחושב מה היה אילו זה היה קורה לו וכו' וכו'.

הרב אמר לי, אני יאמר לך מהו החיבור העמוק יותר שיש לאדם עם הסיפור הזה, אדם מרגיש ומבין שאדם שנפטר צעיר ולא עשה את כל התוכניות שלו, זה שבר נורא, ובפרט אם הכל נגדע תוך כדי העשייה, כי כל אחד רואה חשיבות גדולה מאוד בעשייה הפשוטה של כל יהודי במה שהוא קם ומתפלל ועושה חסד ומאיר פנים ולומד תורה, אדם מבין שהחיים הסתמיים (כביכול) הללו הם דבר אדיר, והוא מבין שלהפסיק חיים באמצע זה טרגדיה.

ואז הרב נתן לי את השמו"ם המטלטל התובע והאוהב ביותר שקיבלתי בחיים, אם אתה מבין לגבי החיים של האחר שמה שהוא חי את חייו זה דבר חשוב מאוד, ולהפסיק אותם זה טרגדיה וצער נורא, מדוע לגבי החיים שלך אתה לא חי ככה, למה אתה לא שמח ומעריך מאוד את מה שאתה קם בבוקר ומניח תפילין ומתפלל ולומד, יחד עם החסרונות והחולשות שלך שהרי עדיין החיים הללו הם דבר ענק שאתה מבין שאסור לו להפסק, שאתה מבין שזה טרגדיה להפסיק דבר כזה בגלל הערך העצום שיש לך לזה, תשמח עם כל מעשה טוב שלך עם כל רגע שאתה חי את החיים הכביכול פשוטים שיש לך, כי הם הם חיי נצח, הם החיים המועילים ביותר והאהובים ביותר לפני השי"ת.

איך החיים הענקיים שלך נפסקו באמצע, היית באמצע הכל, כל כך הרבה בחורים באמצע לדבר איתך באמצע להבין כמה שווה האדם, כמה שווה יהודי שמשתדל לעבוד את ה', כמה ה' אוהב כל אחד.

אבל הרבה יותר מלשמוע ממך את הדברים הללו, הם רצו לשבת לידך כדי להרגיש שאתה באמת מאמין בהם, ואתה באמת האמנת בכוח והעוצמה שלהם, זה מה שבנה אותם, הרבה מעבר למילים שאמרת הייתה האמונה שלך בהם, היא הייתה חודרת ושוברת את כל החסומות והייאוש שהם בנו לעצמם על גבי הנשמה המרוממת כל כך, שהסברת שיש לכל יהודי.

יש חלק נוסף באישיותו הנערצת של הרב זצ"ל שרוב הבחורים פחות הכירו. זכיתי להשתתף במשך תקופה ארוכה בחבורות תלמוד תורה שהרב זצ"ל היה מוסר בליל שישי, שם היה הרב מנתח לעומק את הסוגיות החמורות של חיוב האדם לעסוק בתורה ומה הגדרים שיש בזה. הסיבה שהרב מסר את החבורות הללו היה אחד מהדברים שאפיינו את צורת החיים שלו 'כל היום אנחנו לומדים, נבין מה הסיבה לזה, כך נתחבר לזה באמת'.

בחבורות הללו היה נראה כוח הניתוח המפורסם של הרב לנתח לעומק את נפש האדם, איך הוא נעשה בצורה מדהימה בסוגיות הש"ס כאשר הוא מנתח ומוביל את המסקנות

מלימוד הסוגיות ומבאר בהגיון את שורשי הדברים, והכל בענווה ובצניעות גדולה, כאשר הוא מקשיב לכל סברא של כל אחד משומעי החבורה ואם היה שומע איזה נקודה קטנה של חידוש היה שמח בה מאוד כ'מוצא שלל רב' ומיד חוזר עליה בהתפעלות ואומר את הדברים אף אם זה היה אחרת ממה שהוא אמר לפני"כ, וכל זה אחרי שהוא עמל מאוד להכין את החבורה הזו במשך השבוע.

כח הביקוש והקבלה שלו היה דבר נדיר שכן אחר שסיימו את העניין הזה של החבורת ת"ת (בסוף הקיץ הקודם) הרב מיד הקים חבורה חדשה שלומדים את סוגיית הביטחון הלכה למעשה שכן גם זה דבר שאנו מחויבים בו כל היום לנהוג ע"פ וצריך ללמוד הסוגיות לעומק, ופגשתי את הרב ערב אחד ודיברתי אתו, והוא שאל אותי מדוע איני נכנס לחבורות הללו, אמרתי לו את סיבתי מדוע הפסקתי להיכנס, והוספתי ושאלתי אותו האם הוא מכיר את הספר של הבית הלוי על ביטחון, והוא התפלא מאוד שהוא לא מכיר ואמר לי אם תראה את זה תקנה לי את הספר ואני ישלם לך, לצערי לא הספקתי לקנות לו את הספר.

גם הדאגה הגשמית שלו לכל דבר ודבר היה דבר מופלא וראינו את זה הרבה בחבורה שהיה קונה כל שבוע אוכל לחבורה (היה אומר שכך לומדים טוב יותר) והיה נוסע במיוחד לקנות מהסוג הזה ומהסוג הזה שהיה יודע שפלוני אוהב דווקא בורקעס' ופלוני דווקא רוגלע' ואם לא הביא את מה שאוהבים היה מתנצל והיה נותן הרגשה כאילו הוא חייב ללומדים את כל זה.

אי אפשר לתאר את תחושת היתמות שנתרה, החלל העצום שנפער בליבות הבחורים התחושה שהוא לא כאן ואם יהיה בעיה לא יהיה אפשר להתקשר ולקבל את האהבה והאמונה בכוחות שיש בנו. ההרגשה הזו שוברת את לב כולם, רבים צריכים דחוף שהוא ישמע אותם יבין יעודד יסביר ויאמין בהם.

אין ספק שהוא היה אומר אתם רואים כמה שאתם מאמינים בחיים בנתינה בעשייה, גם אני התמודדתי ובעבודה ובעשייה הגעתי עד השלמות, אתם גם שייכים לשם אתם רק תעשו את מה שה' מצפה ממכם לפי כוחכם ותתחברו למה שאתם עושים, וכך גם אתם תהיו שייכים אל השלמות הזו, כי ה' ית' הוא 'תמים במעשיו' וכל מעשיו אינם אלא תוכנית עמוקה מאוד שאי אפשר להבין אותה אבל ודאי שהתוכנית הזו הוא רק לטובתנו ונעשית מתוך אהבה גדולה מאוד שהשי"ת אוהב אותנו הרבה הרבה יותר ממה שאנחנו יכולים לשער.

בחור שנסע עם הרב זצ"ל להלווית בתו של יבלט"א הגה"צ ר' טוביה פולק שליט"א סיפר שבדרך התקשרו כמה אנשים לשאול את הרב איך אפשר להבין דבר כזה, והרב אמר לו, אנשים מתקשרים ושואלים איך אפשר להבין דבר כזה, מה הם חושבים שאני מבין אי אפשר להבין, אבל הוא עמוק הוא עמוק והוא יודע מה שהוא עושה, והוא אוהב ומרחם ועושה את הטוב ביותר בשבילנו, להבין מי מנסה להבין דברים שאין לו בהם השגה.

הכאב גדול מאוד ואי אפשר להתנחם אבל ודאי שהוא היה אומר תמשיכו להתחבר לעבודת ה' שלכם, השי"ת מצטער בצער שלכם הרבה הרבה יותר ממה שאתם יכולים להבין כי הוא אוהב אתכם, אתם צריכים להמשיך לעשות את המצוות וללמוד תורה בשמחה ולהשקיע מאוד להיות מחוברים אליו לדבר אתו לתקשר אתו כי הוא אבא אוהב.

והרב זצ"ל ודאי ימשיך במעשיו כאן להמליץ יושר ולראות ולהראות לפני הי"ת רק את כל הטוב שיש בכל אחד לפי מה שהוא כי זה היה אומנותו כל השנים.

היית סמל של שלמות	לא הפסקת להאמין באדם
של עבודת ה' בשמחה	להסביר כמה ה' אוהב
הסברת שלא משנה הכמות	איך הלב הזה נדם
העיקר היכן ליבך	שואל לב כואב
איך נטשת את הצאן	נתת בלי גבול
כך להישאר לבד	אמון בכל אחד
מי יחדיר בהם רצון	התרת את האדם מלהיות כבול
יבין את כל אחד	מלהיות מפוחד
וודאי שאתה תבקש	ועתה מי יקשיב
מלפני אבא אוהב	לבכי הילדים
שאנחנו לא נתייאש	מי תשובה ישיב
ואותך נעבוד ואלו נתקרב	ללבבות חרדים